

2017.01.15.

Külföldön, egy idegen országban, messze-messze kiszakadni a megszokott, védelmező környezettől, ha csak pár hónap erejéig is, egy nagy kihívás és lehetőség is egyben, amit elszalasztani nem szabad.

Az Erasmus+ mobilitási programnak köszönhetően lehetőségem nyílt a kötelező szakmai gyakorlatomat az angliai Newhavenben tölteni. Ez a város Londontól, Anglia fővárosától mindössze másfél órára található, két nagyváros Brighton és Eastbourne között. Newhaven egy kis város, azonban kikötőjének és kompikikötőjének köszönhetően rengeteg ember megfordul itt nap, mint nap.

A szállásom egy másik városban, Brightonban volt, így ennek köszönhetően megismerhettem egy pezsgő, tengerparti nagyváros életét és ugyan minden nap tömegközlekedéssel kellett mennem dolgozni, az angol típusú emeletes busz, a gyönyörű kék tenger mellett haladt el minden nap.

Turizmus-vendéglátás szakos révén egy hotelben recepciós, valamint a hotel mellett található étteremben pincérnői munkakörben dolgoztam Newhavenben, a Premier Inn Newhaven nevű szállodánál, valamint a Brewers Fayre - The Drove nevű étteremben, ahol rengeteg tapasztalatot és tudást szereztem.

Az egyetemen töltött éveim alatt mindig is úgy képzeltem el, hogy a kötelező szakmai gyakorlatot külföldön töltöm el, hiszem szerettem volna egy biztos nyelvtudást szerezni és kipróbálni magam egy idegen országban. Ezt a döntésemet a négy hónap után sem bántam meg, hiszen rengeteg mindent tanultam, új embereket ismertem meg a világ különböző pontjairól, valamint az angol nyelvtudásom is nagyon sokat fejlődött.

A hotelben töltött idő alatt a recepción dolgozhattam délelőtti vagy délutáni beosztásban, ahol napi szinten emberekkel kellett kommunikálnom és különböző feladatokat megoldani. Először az érkező és távozó szállóvendégekkel kapcsolatos adminisztratív feladatokat végeztem, valamint az érkező vendégek regisztrációját. Kezdetben, a betanulási időszakban egy tapasztalt recepciósval együtt dolgoztam, aki mindent megtanított, később azonban egyedül voltam a recepción, így meg kellett tanulnom önállóan megoldani a legtöbb problémát. Nagyon érdekes volt egy külföldi hotelben tölteni a szakmai gyakorlatot, hiszem ez által egy teljesen más rendszert is megismerhettem, valamint hogy egy másik országban hogyan működik egy szálloda, mik azok az elemek, amik egyeznek egy magyarországi

szállodával, valamint mik térnek el. Ez alatt a pár hónap alatt rengeteg mindent megtanultam és megtapasztaltam. Részesé lehettem, hogy hogyan zajlik egy 83 szobás hotelben az össze párna kicserélése, hogyan kell minden héten a tűzjelzőt letesztelni és milyen egyéb biztonsági intézkedéseket kell minden nap elvégezni.

1-2.kép: Premier Inn Newhaven - a hotel ahol dolgoztam

A szállodai recepciós munka rengeteget segített abban, hogy fejlődjön az angol nyelvtudásom, hiszen nap, mint nap emberekkel kellett kommunikálnom, telefonokra kellett válaszolnom. Kezdetben természetesen nagyon nehéz volt, hiszen az angol anyanyelvű vendégek nagyon gyorsan beszélnek és én meg csak pislogtam, hogy mit is szeretnének, de ahogy teltek a napok, egyre magabiztosabb lettem, egyre több mindent értettem meg. A szakmai gyakorlat végére már nem voltam ideges, ha csörögött a telefon, mert tudtam, hogy ha nem is minden szót, de annyit meg fogok érteni, hogy tudjak segíteni az éppen telefonáló vendégnek.

3-4-5.kép: Munka közben és a recepció

A szállodában, ahol dolgoztam, volt lehetőségem megtapasztalni, hogy különböző nemzetiségű emberek hogyan tudnak együtt dolgozni, hogyan kommunikálnak nap, mint nap. Számomra nagyon pozitív élmény volt az a pár hónap, amit kint töltöttem, hiszen olyan emberek vettek körül, akik támogattak és segítettek mindenben. A szakdolgozatom témája is kapcsolódott a szakmai gyakorlati helyemhez, amihez a munkatársaktól, valamint a hotel vezetőjétől is nagyon sok segítséget kaptam.

Szakmai gyakorlatom másik felét, a hotel mellett lévő étteremben töltöttem. Kezdetben nem volt egyszerű dolgom, hiszen szokatlan volt minden, nem egy itthoni tipikus étterem volt. Nem voltak ismerősek az ételek, de még az italok sem. Mindenhez hozzá kellett szokni, hogy a vendégek a Cappý gyümölcslevek helyett J2O-t kérnek és az étkezési szokásaik is másak. Idővel azonban megbarátkoztam a környezettel, az ételekkel, italokkal és nagyon megszerettem azt a munkahelyet is. A felszolgáló csapat nagyon fiatalos volt, könnyen be tudtam illeszkedni, emellett örültem, hogy a turizmus ezen területén is kipróbálhatom magam és tudásom ezen téren is gyarapíthatom.

Azonban a kemény munka mellett természetesen a szabadnapjaimon arra is volt idő, hogy felfedezzem a várost, megismerkedjek a helyi nevezetességekkel, a helyei kultúrával és kikapcsolódjak.

Brighton, ahol laktam egy pezsgő tengerparti város, ahol az élet sosem áll meg. Legyen az a nap bármely szakasza, az utcák tele vannak emberekkel, turistákkal. Egy olyan városról van szó, ahol rengetek nemzetiségű ember él, így egy idő után már azon sem lepődtem meg, ha a boltban, vagy az utcán magyar szót hallottam. A város pezsgése, élete rögtön megfogott, szabadnapjaimon szerettem sétálni, beülni egy kávézóba vagy éppen lemenni a tengerpartra. Mindig is szerettem a tengert, így hatalmas élmény volt, hogy ha akarok, bármikor lesétálhatok a partra és megcsodálhatom a hullámokat. Brighton egyik nevezetessége, a Brighton Pier, ami egy szórakoztatóközpont és vidámpark egyben. Különböző játékokat lehet kipróbálni, van körhinta, hullámvasút és mindez a tengerre van építve.

6-7.kép: Brighton tengerpart és a Brighton Pier

Egy angliai szakmai gyakorlat nem lenne teljes londoni kirándulás nélkül, így ez nálam sem maradhatott ki. Korábban már volt alkalmam megismerni London nevezetességeit, ezért most olyan nevezetességek felfedezését választottam ki, amik kicsit távolabb esnek a London Eye és a Big Ben körzetéből. Erre az izgalmas útra nővérem kísért el és szerencsésnek mondhatom magunkat, hiszen eltölthettünk Londonban egy csodálatos napot és mindezt 23°C-os verőfényes napsütésben, eső nélkül.

Úti célunk első állomása a Szent Pál Székesegyház, amit kívülről tekintettünk meg. Ezután az angliai 1677-es nagy tűz emlékére emelt emlékmű volt, ahol 62 méter magasból csodálhattuk meg Londont. Az emlékműből kifelé menet egy oklevelet is kaptunk, hogy sikeresen megmásztuk mind a 311 lépcsőfokot.

8-9.kép: The Monument

10.kép: Szent Pál Székesegyház

Következőnek a Tower of London-t választottuk, hiszen ez egy ikonikus építménye az angliai fővárosnak. Itt korabeli ruhákba öltözött emberek fogadták a látogatókat és nem csak különböző tárlatokat lehetett megtekinteni, hanem az ott dolgozó emberek mindegyike próbálta megteremteni a korabeli hangulatot, teljesen beleélve magukat szerepükbe, így teremtve egy egyedi élményt.

11-12.kép: The Tower of London

Utolsó állomásunk a Tower Bridge volt, ahol különleges élményben lehetett részünk. A híd pontosan akkor nyitották fel, amikor a híd felső részén kiépített üvegen haladtunk át, így felülnézetből csodálhattuk meg, hogy milyen gyorsan zajlik le a hídnek a felnyitása és lezárása, valamint milyen intézkedések előzik meg ezt a folyamatot.

13-14-15.kép: A Tower hídnál

Az Erasmus + mobilitási programnak köszönhetően egy fejthetetlen élményben volt részem. Egy másik országot, embereket, mentalitást, kultúrát ismerhettem meg. Rengeteg tapasztalattal és tudással lettem gazdagabb, ami a jövőben biztos, hogy kamatozni fog. Ezt az ösztöndíjat bátran merem ajánlani mindenkinek, hiszen egy vissza nem térő lehetőség. Elsőre rémisztő lehet a gondolata, hogy egy idegen országban, szinte egyedül, távol az ismert és megszokott környezettől, de aki egyszer belevág az nem bánja meg. Annyi fantasztikus élményt kaphat, annyi újat tanulhat, hogy ezt a lehetőséget elszalasztani nem szabad.